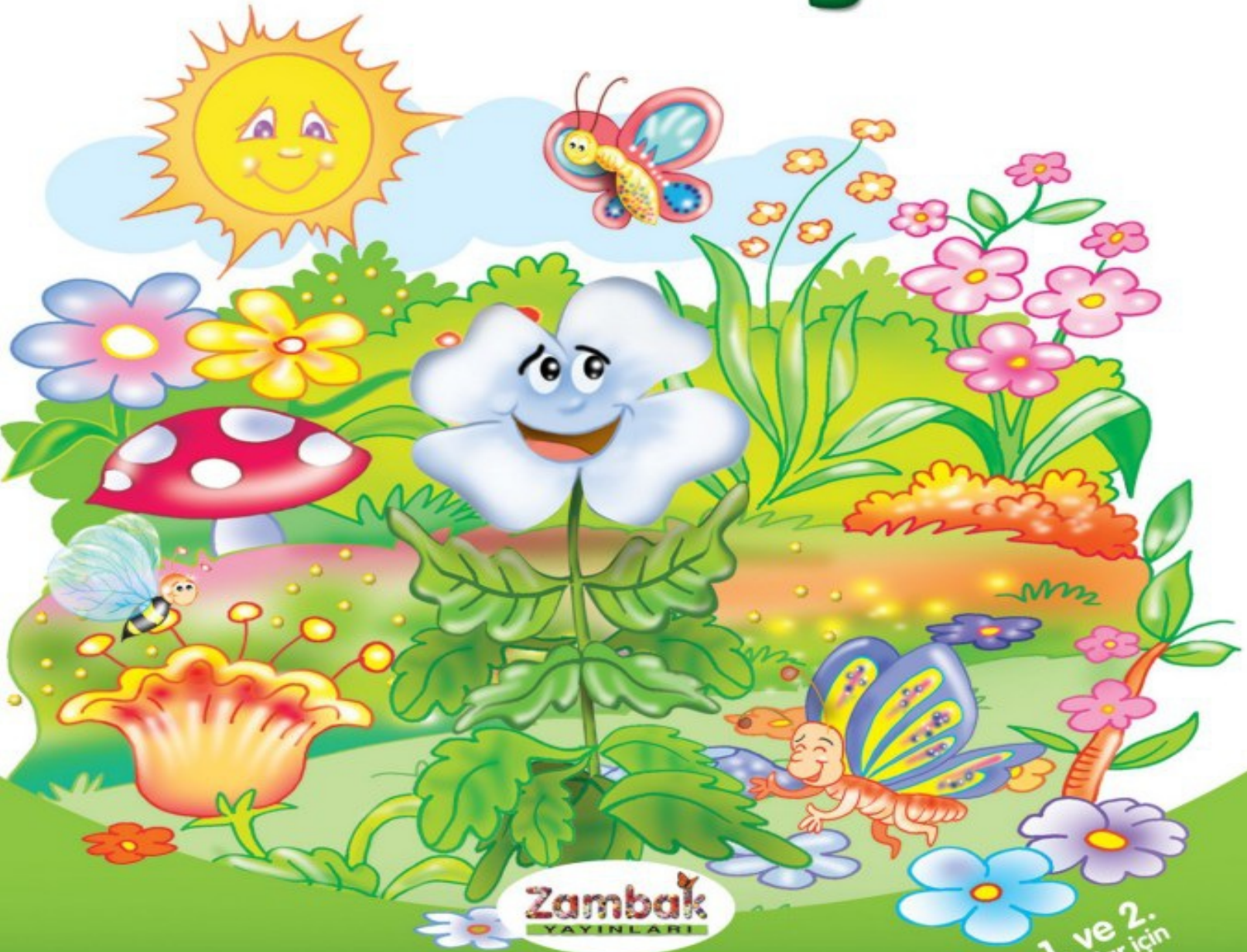

Beyaz Menekşe Masal Serisi

1

BEYAZ MENEKŞE

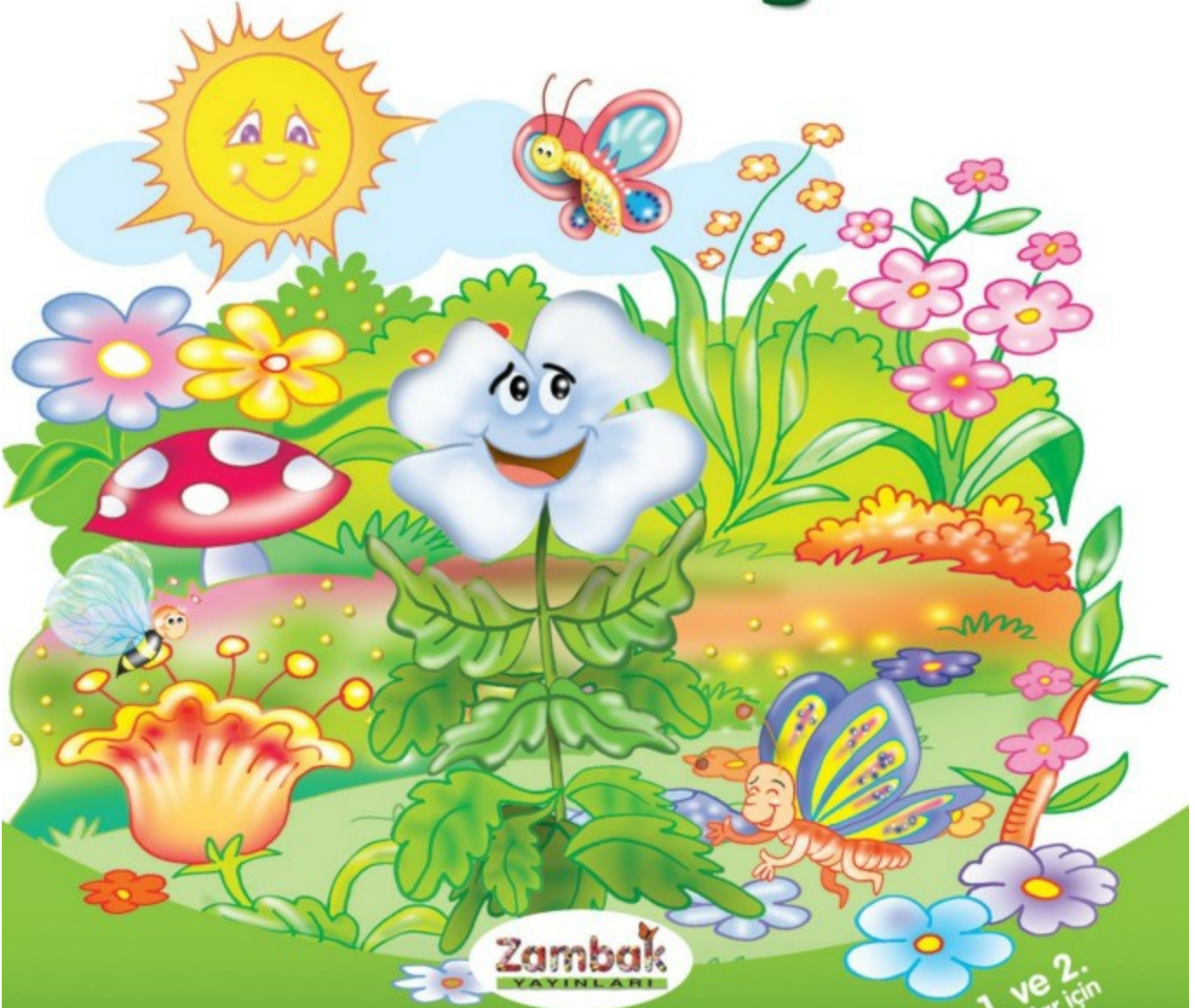
Zambak
YAYINLARI

1. ve 2.
sınıflar için

Beyaz Menekşe Masal Serisi

1

BEYAZ MENEKŞE

Zambak
YAYINLARI

1. ve 2.
sınıflar için

KÜNYE

Copyright © Sürat Basım Reklamcılık ve Eğitim Araçları San. Tic. AŞ
Bu kitabın tamamının ya da bir kısmının, kitabı yayımlayan şirketin önceden izni olmaksızın elektronik, mekânîk, fotokopi ya da herhangi bir kayıt sistemi ile çoğaltılması, yayımlanması ve depolanması yasaktır. Bu kitabın tüm hakları, Sürat Basım Reklâmıcılık ve Eğitim Araçları San. Tic. AŞ'ye aittir.

Beyaz Menekşe Masal Serisi: 1

BEYAZ MENEKŞE

Editör

Mehmet AZİM

Yazan

Şehriban ÇETİN

Grafik ve Görsel Tasarım

Sürat Dizgi - Grafik

Resimleme

Süleyman ÖZKONUK

Zambak
YAYINLARI

Tek-er İş Merkezi Mahmutbey Mah. Soğuksu Cad.
Nu.: 31 Kat:5 34217 Bağcılar / İSTANBUL
tel.: (0212) 604 21 23 Faks: (0212) 443 98 39
www.zambak.com

BEYAZ MENEKŞE

Beyaz Menekşe, bir ilkbahar sabahı dünyaya geldi. Yaprakları ve gövdesi henüz minicikti. Gün geçtikçe büyüdü. Güzel bir menekşe hâline geldi.

Yaz mevsimine girilmek üzereyken bizim menekşede değişimler başlamıştı. İlk önce yaprakları arasından küçük bir dal büyüdü. Sonra bu dalın ucunda bir tomurcuk belirdi. Gün geçtikçe tomurcuk olgunlaştı ve bir sabah çiçek açtı.

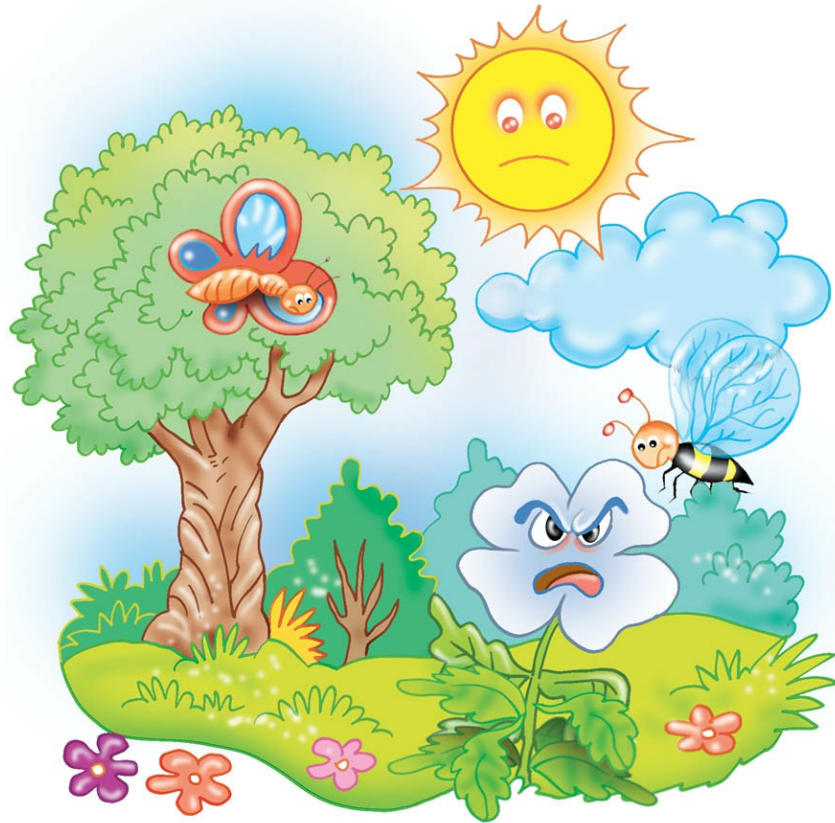

Menekşe o güne kadar normal bir hayat sürüyordu. Çiçek açması ile birlikte davranışları da değişmeye başladı. Çünkü çevresinde gördüğü en güzel çiçek, ona göre kendisiydi. Diğer çiçeklere tepeden bakmaya başladı. Onları, kendisi kadar güzel bulmadığı için önemsemiyordu.

Sabah erkenden uyanıyor, bağıra bağıra şarkılar söylüyordu. Kendi kendini inceleyerek şöyle diyordu:

– Aman Allah’ım! Ne güzel bir çiçeğim.

Gerçekten de çok güzel bir çiçektir. Ayrıca çevresine mis gibi kokular yayıyordu. Onu görenler, bir süre gözlerini ondan ayıramıyordu.

Bu güzel kokuları arılar ve diğer böcekler de fark etti. Menekşe, artık arı ve diğer böceklerin gözdesi olmuştu. Çevredeki tüm arılar, Beyaz Menekşe'ye konmak ve onun çiçek tozlarından almak istiyordu.

Bizim kendini beğenmiş Beyaz Menekşe buna razı olmadı.

Böylece Beyaz Menekşe'yle arılar ve diğer böcekler arasında bir küskünlük başladı. Menekşe, arılara:

– Arılar ve böcekler! Sakın yanıma yaklaşmayın! Çiçeğimi ayaklarınızla kirletirsiniz. Üstelik ben size çiçek tozlarımdan vermek istemiyorum. Lütfen beni yalnız bırakın! dedi.

Arılar:

– Böyle geçimsiz olma Beyaz Menekşe! Hem kendimiz hem de senin için çalışıyoruz. Senden aldığımız çiçek tozları ile bal yapıyoruz. İnsanlara faydalı oluyor ve kışlık yiyeceğimizi çıkartıyoruz.

Görevimiz bununla da bitmiyor. Ayrıca çiçek tozlarını çevreye de bırakıyoruz. Bir sonraki yıl bu tozların yardımı ile yeni menekşeler oluşuyor. Böylece senin gibi bir sürü çiçek daha yetişiyor.

Beyaz Menekşe:

– Hiç öyle şey olur mu? Sizin yiyeceğiniz beni ilgilendirmiyor. Üstelik ben tek başıma olmak istiyorum. Benim gibi başka menekşelerin olmasını istemiyorum. Böylece çevrede benden daha güzel çiçek de olmaz.

Arılar:

– Lütfen menekşe! Sen gerçekten çok güzel çiçeksin! Çevreye mis gibi kokular yayıyorsun. Bırak da bu güzellikler çoğalsın. Hem gelecek yıl kendine yeni birçok arkadaş bulmuş olursun. Yoksa ömrünün sonuna kadar yalnız yaşamak zorunda kalırsın.

Beyaz Menekşe:

– Bu benim sorunum! Siz kendinize yeni çiçekler bulun! dedi ve konuyu kapattı.

Arılar ve diğer böcekler çaresiz Beyaz Menekşe’nin yanına yaklaşamadılar.

Bizim şımarık Beyaz Menekşe ise gününü gün etmeye devam etti. Şarkılar, türküler söyledi. Gelene geçene güzelliği ile hava attı. Canı sıkıldığı zamanlarda ise kendisi ile konuştu.

Bir sonraki yaz Beyaz Menekşe’yi şaşırtan bir olay oldu.

Beyaz Menekşe’nin yanında adını bilmediği başka bir çiçek açtı.

Tartıştığı arılar günler aylar demeden çok uzak ülkelerin birine gitmişlerdi. Buradan çiçek tozu getirip Beyaz Menekşe’nin yanına bırakmışlardı. Burada farklı bir çiçek büyümeye başlamıştı.

Komşu çiçek öyle gösterişli ve güzeldi ki Beyaz Menekşe’nin güzelliği gölgelenmişti. Beyaz Menekşe hiçbir canlının dikkatini çekemez olmuştu.

Yeni gelen çiçek çok alçakgönüllü ve güler yüzlüydü. Çevresine gülerek bakıyordu. Üstelik rengi bembeyazdı. Beyaz Menekşe'den daha büyük, daha parlaktı. Üstelik ondan daha güzel kokuyordu.

Beyaz Menekşe'yi bir kıskançlık sardı. Bu kıskançlıktan dolayı güzelliğini yavaş yavaş yitirmeye başladı. Arılar ve diğer böcekler sürekli bu çiçeğin çevresinde dönüyordu. Çiçek de büyük bir sevgi ile tozlarını paylaşıyordu.

Beyaz Menekşe, yeni çiçeğin gelişinden epey rahatsız olmuştu. Bu durumda yapabileceği çok şey de yoktu.

Gece gündüz, diğer çiçeğe nasıl zarar verebilirim, diye düşündü.

Bu kadar düşünmenin sonunda Beyaz Menekşe'nin aklına güzel bir plan geldi. Bu planı hemen uygulama kararı aldı.

Yaz mevsiminin sonuna yaklaşılmıştı. Artık tüm çiçekler kış uykusu için hazırlık yapıyordu. Çünkü gelecek bahara kadar enerji depolayıp yeniden çiçek açacaklardı.

Beyaz Menekşe, tüm çiçeklerin kış uykusuna çekilmesini bekledi. Planını o zaman uygulayabileceği için bu şekilde davranması gerekiyordu. Sonunda tüm çiçekler dinlenmeye çekildi.

Güneşli günlerin yerini, rüzgârlı serin havanın aldığı bir zamanda Beyaz Menekşe, tanıdığı bir rüzgârı yanına çağırdı. Rüzgârdan çevredeki tüm toprakları diğer çiçeğin üzerine yığmasını istedi. Tabiî ki rüzgârın Beyaz Menekşe'nin planından haberi yoktu. Rüzgâr, Beyaz Menekşe'ye sordu:

– Ne yapacaksın bu kadar toprağı Beyaz Menekşe?

Beyaz Menekşe hemen:

– Çevredeki topraklardan etrafımı göremiyorum. Sen toprakları tam karşı tarafa yığ. Böylece hem çevreyi daha iyi görebilirim hem de sert rüzgârların bana doğru gelmesinden korunmuş olurum.

Rüzgâr, Beyaz Menekşe'nin bu davranışına hiçbir anlam veremedi. Tüm toprakları diğer çiçeğin üzerine gelecek şekilde yığdı.

Beyaz Menekşe, planını tamamladıktan sonra rahatça kış uykusuna yattı. Bahar gelince hemen toprağın üstüne çıkıp çiçek açacaktı. Diğer çiçek ise üzerine örtülen topraklardan yol bulup çıkamayacaktı. Yine Beyaz Menekşe en güzel çiçek olacaktı.

Beyaz Menekşe, baharın gelmesini dört gözle bekliyordu.

Planında yanıldığını bahar gelince anladı. Onun için tam bir hayal kırıklığı oldu. Baharla toprağın üstü şenlendi. Bitkiler, birer birer uykularından uyanıp toprağın üstüne çıktılar.

O da ne? Diğer çiçek de Beyaz Menekşe ile toprağın üstüne çıkmıştı. Üstelik topraklar küçük bir tepecik oluşturduğu için en tepede diğer çiçek vardı. Daha da güzelleşmişti sanki! Rüzgârın yığdığı toprakla diğer çiçek daha çok beslenip büyümüşü. Toprağın bol olması onu engellememiş, onun çok daha güzelleşmesini sağlamıştı.

Yeni baharda sürprizler bununla da kalmamıştı. Çevreye dağılan tozlardan dolayı her yerde diğer çiçekten vardı. Arılarla diğer böcekler âdeta bayram sevinci yaşıyordu.

Beyaz Menekşe, bu güzellikler arasında yapayalnız kaldı.

Uzun süre dertlerini paylaşacağı hiç kimse bulamadı. Zaman zaman arıları yanına çağırdı. Kimse onun yanına yaklaşmadı.

Beyaz Menekşe:

– Arkadařlar, bana çok iyi ders verdiniz. Sizin sayenizde alçak gönüllü olmayı ve paylaşmayı öğrendim. Yaptığım hatalardan dolayı hepinizden özür dilerim, dedi.

Diğer  i ek, Beyaz Menekşe’nin durumunu düzeltmek için elinden geleni yaptı.  nce onunla konuştu. Sonra da onunla arkadaş oldu.

Beyaz Menekşe artık mutluydu ve arkadaşını kıskanmıyordu. Dünyada, güzellikten çok daha önemli şeyler olduğunu iyice anlamıştı...

Beyaz Menekşe, diğer çiçekler ve böceklerle ömrünün sonuna kadar mutlu bir yaşam sürdü.

Beyaz Menekşe Masal Serisi

1

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında
Yönetmeliğin 5'inci Maddesinin 2'inci fıkrası Çerçevesinde
Bandrol Taşınması Zorunlu Değildir.

Zambak
YAYINLARI
www.zambak.com